

hvilken Kommissionen siger, at Byraadet gjorde gældende, at Kommunen var fattig; Skatteprocenten var allerede oppe paa 10 pCt., og gennem et nyt Laan paa 150.000 Kr. til Afvikling af dette Gældsforhold til Staten vilde man snart naa til 12 pCt. Jeg beder ærede Medlemmer betænke, hvad dette vil sige, at en lille Kommune paa 1,467 Indvaanere faar en Skatteprocent af 12 pCt. Jeg antager ikke, at det er skjult for nogen, at det er et umuligt Forhold, og at der derfor er den allerstørste Grund til at fare med Lempe overfor en saadan Kommune. Jeg kan ikke tvivle om, at hvis den var indgaaet til Regeringen med et Andragende om at faa en Eftergivelse paa denne Gæld i betydelig Maalestok, vilde den have faaet den i langt betydeligere Maalestok end det her foreliggende. Jeg foreslaar derfor, at Gælden nedsættes til 120,000 Kr., saa bliver det 60 pCt. af den nuværende Gæld, som er 200,000 Kr.

Dermed tillader jeg mig at motivere mit Forslag, at disse Nedsættelser ske til Fordel for de fattige Havne.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Jeg skal begynde med at udtale min Paaskønnelse af, at de ærede Mindretal, som have stillet disse Ændringsforslag, ganske billige, at saadanne Laan, som tidligere ere ydede af Statskassen til Havne, Mergelbaner og andre Formaal, søges afviklede ved Betaling af visse Beløb en Gang for alle. Jeg forudsætter, at vi alle ere enige derom. Jeg vilde have sat Pris paa, om de ærede Mindretal vare komne til det Resultat, at denne Sag ligger saa godt forberedt, at der i Grunden ikke er andet for os at gøre end at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Den ærede Ordfører for det første Mindretal (Johnsen) mente, at Kommissionen havde varetaget Statskassens Tare i temmelig høj Grad. Naar han udtalte en Beklagelse over, at vi havde haft saa kort Tid, at vi ikke en Gang havde haft Tid til en selvstændig Undersøgelse, maa jeg med Hensyn hertil bemærke, at ogsaa jeg beklager, at det høje Ting i Slutningen af Samlingen har saa kort Tid til mange vigtige Lovforslags Behandling, og jeg vilde sætte stor Pris paa, at det var anderledes. Det er ikke ganske heldigt for vort Arbejde, skal jeg villig erkende. Men denne almindelige Bemærkning gælder mindst det foreliggende Forslag, thi Forarbejderne til denne Sag have i alt Fald ligget her paa Tingets Bord i flere Maaned, og vi have altsaa haft Lejlighed til

at gøre os bekendte med Kommissionens Betænkning. — Dernæst vil jeg sige, at selv om Forslaget havde foreligget for os hele Samlingen, vilde det ikke have været muligt for os at anstille denne „selvstændige Undersøgelse“, som den ærede Ordfører for Mindretallet taler om. En saadan Undersøgelse vilde jo betyde en stedlig Undersøgelse. Hvis der nedsattes et Udvalg, som skulde rejse omkring og foretage Undersøgelser fra Sted til Sted, kunde der først være Tale om en selvstændig Undersøgelse, ellers ikke. Men en saadan selvstændig Undersøgelse foreligger jo i Kommissionens Betænkning. Derfor er der nedsat en Kommission for at undersøge de Forhold, som vi ikke, selv om vi gøre os nok saa megen Ulejlighed, kunne undersøge uden paa selve Stedet. Der er altsaa, skønner jeg, ikke andet for os at gøre end at vedtage eller forkaste Forslaget efter det Grundlag, som foreligger. Med Hensyn til de forskellige Forslag, som de ærede Mindretal stille om Nedsættelse, skal jeg gøre opmærksom paa, at med Hensyn til de tre bornholmske Havne, som her er Tale om, have Bestyrelserne budt visse Beløb, som jeg ikke skal nævne, idet jeg henviser til Kommissionens Betænkning, og de Beløb, som Kommissionen saaledes efter Bestyrelsens Tilbud har taget imod, rette sig f. Eks. for Helligeder Havns Vedkommende efter Gennemsnittet af 13 Aars Afdragspligt, 47 Kr. 53 Øre aarlig. Dette udgør kapitaliseret 1,188 Kr. 25 Øre og er nedsat til 1000 Kr., som Bestyrelsen har tilbudt at betale til Afgørelse af hele Gælden. Noget lignende gælder de andre Laan, uden at jeg dog skal trætte det høje Ting med at nævne Tal. Jeg skal blot sige med Hensyn til Indtægterne af disse forskellige Havne i de foregaaende Aar, at der er Sandsynlighed for, at Indtægterne ville stige i de kommende Aar. Der er nemlig sket en betydelig Skade paa disse Havne ved den store Stormflod den 31. December 1904, og denne Skade er udbedret i det væsentlige ved Bidrag fra Statskassen, som betaler $\frac{5}{6}$ af den nødvendige Udbedring af Havnene, og disse ere nu bleven saaledes forbedrede, at der er Sandsynlighed for, at der bliver meget lidt Vedligeholdelse i de følgende Aar. Dette bliver der dog ikke taget videre Hensyn til, der bliver kun taget Hensyn til de Beløb, som vedkommende Havne have set sig i Stand til at afbetale i de forløbne Aar, saa afrundes Summen nedad, Kommunalbestyrelsen tilbyder et Beløb, som afrundes nedad, Kommissionen modtager